

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr. a treia-ora 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poștei Nr. 15.
Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază.
Numeri singuratici à 5 cr. se vând la „Tipografia”, soc. pe acțiun.

Invitare de abonament

la

„TRIBUNA“.

**Cu 1 Ianuarie v. 1897 încep
nouve abonamente lunare, cuar-
tale, semestrale și anuale.****Domnii abonați sunt rugați
a grăbi cu reînnoirea abonamen-
telor lor, pentru regulata expediție
a foil.****Abonamentele se fac prin
mandate postale și numai pentru
un timp, oare începe cu prima și
se termină cu ultima lunii, după
stilul vechiu.**Abonamentul anual costă . . . 14 fl. — cr.
Abonamentul semestral . . . 7 fl. — cr.
Abonamentul trimestral . . . 3 fl. 50 cr.
Abonamentul lunar costă . . . 1 fl. 20 cr.**Este în interesul dlor abo-
nenți, ca adresele să fie însemnate
oat se poate de corect și legibil.
Domnii abonați vechi sunt ru-
gați a lipi pe mandatul postal
adresa tipărită dela fâșiile, în
oare li-s'a trimis „Tribuna” până
acum.**

Administrațiunea.

Chestiunea națională.

IX.*)

Ziceam în rândul trecut, că în lupta
dintre Maghiari și Români se cuprind
momente de primejdii pentru existența și
a noastră și a Maghiarilor, și în cele
din urmă chiar pentru întreaga Alianță.Dacă nu ar fi la mijloc, decât con-
flictul dintre Români și Maghiari situația
parcă tot nu ar fi atât de gravă.Românii de peste munți ar reuși a
pune într'un moment interesele statului
Român deasupra intereselor lor.Ei ar auzi motivele bărbatilor no-
stri de stat, le-ar cumpăni și în vremuri

*) Vezi numărul 271 al „Tribunei”

Redacțiunea.

FOIȚA „TRIBUNEI“.

DOREL.

— Novela în epistole. —

De

Th. Aer. Aguletti.

(Urmare).

XIII

București, 25 August

Dulcele meu Tini!

Cătră tine mă jeluiesc, cătră tine îmi
deschid inima.Îți mai amintesci tu — și cred aceasta,
de vreme-ce nu-i mult de atunci — când, vâ-
zându-mă ael așa de abătut în timpul din
urmă, mă întrebai: ce am? Știi, că tăceam și
lacrimi mă podidiau.Ghiceai tu oare, ce mă munea atât
de mult sufleteste? Săcotea a fi avut această
pătrundere. De aceea îți și scriu, căci o du-
rere împărtășită unui „alter ego”, cum ești tu
dragul meu amic, îți mai potolește răutatea
și amarăciunea...De „mi-ai putea scoate inima sângerândă
apoi cu sânge” — și-ai scrie rândurile acestea
atât de dureroase pentru mine!... Am plecat de lângă ea, dragă Tini,
am plecat ca să uit. Și... îndesert. Peste tot
locul îmi răsună înaintea! Pe această hârtie
încă al ei chip apare: tot așa de frumos, totde grea încercare pentru noi toți, ei ar
proceda în armonie cu noi.Dar' cine poate ave garanții în acea-
stă privință?Cine poate lua răspunderea asupra
sa, că într'un cas de conflagrațiune euro-
peană, Românii din Transilvania vor pute
se împlinescă cerințele politice noastre
de stat, că ei vor pute merge cu signu-
ranță alături de armatele împărătești? Sau
că cel puțin ei nu vor căuta ca „să
răsufle” în timp ce aceste armate vor fi
angajate d. p. cu Rusia?Fraza, că Românii de peste munți
vor merge cu siguranță alături cu do-
robanții nostri este o maximă, dar' nu-
mai cât timp darobanții nostri însuși nu
vor ave să lupte alături de honvezii
maghiari.Îndată-ce complicațiunile politice ex-
terne ar cere punerea în practică a unei
asemenea alianțe între armata noastră și
cea austro-maghiară: entuziasmul Români-
lor de peste munți pentru noi ar pute
se scada foarte simțitor, și atitudinea lor
față de aliații nostri maghiari ar deveni
cu toate insistențele noastre, foarte pro-
blematică. Nu e deloc exclusă eventuali-
tatea, că în timp ce armata noastră ar
lupta alături de cea austro-maghiară în
contra unui vrăjmaș comun, Românii din
Transilvania se se găsească în plin răs-
boiu civil, într'un războiu de rasă cu Ma-
ghiarii.Firește, că nimeni dintre noi nu ar
pute comite greșeala de a îndemna pe
Români de a răspunde în asemenea si-
tuații, și în acest chip provocățiunilor ma-
ghiare.Din contră, noi credem că ei nu
vor asculta de cât de sfaturile conducă-
torilor lor, ear' acestia sunt supuși fideli
ai suveranului lor și vor face de sigur
tot ce le va sta în putință, ca masele
române să nu-și piarăză bunul lor
cumpăt.Dar' aci nu poate fi vorba numai
de credințe și opinii, pentru-că ele sunt
supuse schimbării în timp și impre-
giurări.Interesele noastre supreme cer, că
Românii din Transilvania să fie cu si-
guranță în tabăra noastră și a aliaților
noștri.Noi credem, că au să poată fi, dar'
repetăm: garanțiile lipsesc.Masele populare sunt valuri, un
vînt e suficient pentru-ca să le deslăn-
țuească.În masele poporului ard patimi
mari și profunde, patimi reținute de se-cole și moștenite din generații în ge-
nerații.Acele patimi sunt incalculabile.
Nimeni nu poate lua angajamentul de a
le stăpâni. Ele izbucnesc ca furtunile
pe mare, pe neașteptate, cu putere ele-
mentară. Zădarnică e ori-și-ce diplo-
mație care ar căuta să împedecese ase-
menea izbucniri, sau să deie curentului
lor o direcție artificială.Tendența celor-ce vor să împedecese
aceste izbucniri, trebuie să fie îndreptată
a desființa cauzele din care ele pornesc.
Numai desrădăcinând aceste cauze, și
contribuind ca situația poporului să de-
vină multumitoare pentru el, se pot în-
lătura pericolele de care vorbim.Însă din nefericire, nici un sim-
tom sigur nu ne indică, că situația în
care sunt ținuți Românii de peste munți
are să fie în curând schimbată. Ear' noi
tot recunoscând primejdia situației pen-
tru noi, încă nu facem ceea-ce ar fi de
datoria noastră.Dar' nu numai față cu Românii
sunt nedrepti Maghiarii, nu numai acest
conflict există în Austro-Ungaria și îi pa-
ralizează puterile.Chestiunea Românilor din Transil-
vania este organică legată de toate
chestiunile de naționalitate din
imperiul vecin.Asupriți și violențați sunt, în afară
de Români, Slovacia, Sârbii,
Croații și Rutenii din Ungaria.

Și aceste popoare sunt slave.

Nedreptățiți sunt Cehii, Rutenii, Slo-
venii și Croații din Austria.

Toate aceste popoare sunt slave.

Tot așa de nemulțumiți sunt Ita-
lienii din Trentin și Triest.Acum o întrebare: să fie oare in-
diferent pentru noi, dacă imperiul vecin din
întreita alianță, pe care ne răzimăm și
noi, este astăzi subminat de asemenea
mari curente de nemulțumire a popoa-
relor sale?Este indiferent pentru noi, că ace-
ste nemulțumite popoare sunt după ori-
ginea, limba și aspirațiunile lor popoare
slave?Ne temem, că Românii de peste
munți se nu-și „pearză” bunul
cumpăt” în mijlocul unor complicațiuni
europene, și se nu ne temem că și Slavii
din Austro-Ungaria ar putea să ese din
răbdări!Ce mai însemnează puterea de re-
sistență a Austro-Ungariei și astfel aAlianței de care ne-am apropiat noi în-
șine, dacă dușmanii Slavilor, a Români-
lor și a Italianilor în contra sistemului
de asuprire din Austro-Ungaria va fi
mereu alimentată când de Maghiari, când
de alți factori politici?Ce însemnează o Austro-Ungarie în
plin antagonism cu propriile sale națiuni
constitutive?Să ne închipuim un moment, în
pură teorie, spectacolul ce 'ni-l-ar înfă-
țișa o eventuală izbucnire a nemulțumirii
de care sunt cuprinse aceste națiuni!Să ne închipuim acest spectacol d. p.
în timpul războiului!Nici fantasia cea mai vie nu-și
poate face o închipuire despre nenoroci-
rea ce ar rezulta din o asemenea even-
tualitate nu numai pentru Austro-Ungaria
și pentru popoarele sale, ci poate și
pentru noi înșine.Eată dar' că este interesul vital al
Austro-Ungariei și este și în interesul
nostru propriu, ca focul ce arde în lup-
tele naționalităților din imperiul vecin
să fie stins, pentru-că altfel vâpaia lui
se propagă mai departe și ne amenință
și pe noi.Să fie stins cu mijloace drepte și
morale, pentru-că un asemenea foc
numai cu asemenea mijloace se poate
stinge.

Sibiu, 29 Decembrie n.

Pentru noi. Ministrul de honvezii, în
perfectă înțelegere cu ministrul de interne,
are intențiunea a mai înființa 14 posturi noue
de gendarmerie pedestră, și 5 posturi pentru
gendarmeria călare. În modul acesta numă-
rul gendarmilor se vor înmulți cu 196, astfel
că în țeara întregă vom ave pe viitor 7200
de gendarmi. E de prisos a spune, că în-
mulțirea gendarmilor se face pentru noi și
pentru — „pacificarea noastră”.**Din Austria.** Ieri s'a deschis dieta
provincială din Austria-de-jos. Președintele,
în vorbirea sa de deschidere, și-a exprimat
convingerea și speranța, că dieta va rezolva
toate chestiunile puse la ordinea zilei în
spirit creștinesc, și spre binele și în folo-
sul populațiunii creștine. Vorbirea a fă-
cut impresiune bună asupra majorității cre-
știne (antisemite) din dieta provincială a
Austriei-de-jos, ear' președintele a fost viu
acclamat.

XIV.

Feldioara, 28 August.

Dragă Dorel!

Am primit tănguitoarea ta. Cetit-o am
odată, de două-ori, cetit-o am cu multă plă-
cere, amestecată însă cu oare-care supărare,
durere, reamintindu-mi de ceea-ce odinioară
și eu am suferit. Am încă înviu în minte
jălnicele tale vorbe și fără voe buzele mele
rostesc frumoasele versuri ale lui Schiller, ce
le-am fost învățat și eu în timpul acela ferico.« O zarte Sehnsucht, süßes Hoffen,
Der ersten Liebe goldene Zeit!
Das Auge sieht den Himmel offen,
Es schwebet da Herta in Seligkeit.
O! dass sie ewig grünen bliebe
Die schöne Zeit der jungen Liebe! »Așa este dragostea. Nici nu ști cum
s'o numești: plăcere dureroasă ori durere plă-
cută? Pentru aceea îți dau tot dreptul să te
tănguiești.Și totuși... fi bărbat. Dragostea e o pa-
timă, — învinge patima. Rațiunea să-ți stă-
pânească simțurile. Iubirea numai în unire
cu aceasta poate duce la bun sfârșit. Dacă
judecata pare a-ți șopti: speră în iubirea ta
— cată să sperii. Speranțele și-se vor înde-
plini în așa cas. Dacă dimpotrivă aceea îți
prevestește rău, — ascunde în fundul inimii
patima ta și... las-o acolo. Timpul o va aco-
peri și pe ea cu veșul uitării.În ori-ce împregiurare și la tot lucrul
întreabă mai întâi mintea și apoi inima. Ear'
când aceasta apucă cu de-ale ei înaintea minții
oprește-o de cu bună vreme. Altfel, se face
răsăfătat, îndărățit și nu o mai poți stăpâni.**Cu aceleași mijloace.** În Buda-
veche s'a făcut zilele trecute alegere suple-
torie de deputat dietal, alegându-se guverna-
mentalul *Festetics Andor* (conte) contra opo-
ziționalului *Beöthy Akos*. La alegere s'au
făcut toate aceleși presiuniși coruperii, cari
s'au făcut și la alegerile generale. Opoziția
adună mereu datele necesare, ca să poată
ataca alegerea pe baza acelora. Petițiunea va
fi înaintată cât de curând dietei ungare, —
dar' cunoscând cinismul baronului Bánffy, cu
care declară la toate ocaziunile că alegerile
au fost foarte curate, că mituiri și coruperii
nu s'au făcut: se poate ști înainte soartea
petițiunii.**Libertate maghiară.** Socialiștii din
Budapesta au ținut Duminică o întrunire pu-
blică, pentru a se consulta asupra vieții mun-
citorilor. Au luat cuvântul mai mulți vorbi-
tori, dintre cari unii au atacat în mod cam
aspru stăpânirea și organele acesteia, pentru
purtaea lor ilegală. Și fiindcă la provocarea
capitanului de poliție, care era prezent, vor-
bitorii n'au voit se încete cu atacurile la
adresa organelor publice: întrunirea a
fost disolvată. Sub guvernul baronului
Bánffy am ajuns dar' acolo, că nu 'ți-se
dă voe să critici purtaea guvernului și a
subalternilor sei. Merge tot mai bine!!

Volnicie la Mediaș.

Prigonirile pentru mărturisirea par-
tidului național se continuă și — de remar-
cat — tocmai centrele sasești sunt cari pre-
merg consecutiv cu exemplul. Cea mai
nouă condamnare s'a făcut în Mediaș.
Condamnat e dl *Dionisie Roman*, advo-
cat, care la timpul seu a convocat pe
alegătorii români din cercurile Mediaș,
Sighișoara, Cohalm și Agnita la o con-
ferență cercuală, care s'a și ținut în Me-
diaș, înștiințată fiind în toată regula.
Cu toate acestea capitanul poliției a con-
damnat acum pe dl *D. Roman* la 30 fl.
amendă, în cas de a nu se pute încassa,
la 3 zile arest. Motivele sunt tot cele
cunoscute: transgresiune comisă prin ne-
respectarea ordinațiunilor lui Hieronymi.În contra sentenței dl Roman —
după-cum ne scrie — n'a mai dat re-
curs, pentru-că starea sanitară nu-i per-
mite să fie iritat. „Voiu plăti cei 30 fl.
— scrie dl Roman — ear' pe Hieronymi
îl închin celui”....Copii trebuiesc ținuti de scurt, până-ce sunt
tineri. Să nu fie lăsați să se pornească în
vre-un sens ori într'altul, sau și dacă erump,
să fie făcuți atenți la urmări și să li-se arete
calea greșită ce o apucă, — căci ei toate le
fac împinși mai mult de focul tinereței neex-
perte decât de o matură chibzuință. Și în ca-
sul tău inima-ți e o copilă față de rațiune.Dar' să lăsăm aceste sfaturi „ex cath-
edra”....Haide, 'mi-am zis după cetirea scrisorii
tale, să-ți caut „ângerașul”. Numai decât
'mi-am luat palaria și bastonul și am pornit
prin „urbe”. Aveam oare-care semnalmente:
„mic, drăgălaș, frumos, cu ochii negri, cu pâr-
ul undos, cu buzele fermecătoare, bun și cu-
minte și... atât de muzicant!”Ori-cum, cam greu lucru. Dar'... să
cerăm.O iau pe ulița mare, uitându-mă în toate
părțile, doar' răsări-va de undeva. Nimic.
Umblu vr'o trei ore pe strada mare și... tot
nimic. „Ângerașul” tău nu 'mi-se arată deloc
ochilor. Începe să-mi fie chiar necaz: să fie
în Feldioara și să nu-l pot afla? Aceasta
totuși ar fi prea mult.Șapte ceasuri au trecut: e întunec, felinarele
ne-aprinsese îl fac și mai mare, luna
încă nu-și scoate chipul. Și pe o astfel de
vreme eu tot încă dau cu gândul: cam pe
unde ar pute fi „ea”? Bă chiar într'un mo-
ment îmi venia să cred, că 'mi-ai jucat vr'o
fostă și că numai de geaba umblu eu flămând
pe ulițele Feldioarei. Dar' dacă iabita lui,
îmi ziceam, nu-i din loc? Poate că n'a știut
să-mi spună, — îndrăgostiții aceștia sunt cam
distrăși, cam nu știu cum.

Dela Ligă.

Faptul împăcării celor două Ligi, l'aprețiază *Liga Română* din București în următoarele pasaje din articolul publicat la primul loc în numărul ei ultim.

— „Cunoaștem cu toții trecutul apropiat și vicisitudinile, prin cari Liga a trecut. Toți simțim durerea rănilor de cari Liga suferă, și nu prin stabilire de răspunderi se pot vindeca aceste răni.

„Ar fi să alimentăm un antagonism nefiresc, care numai spre binele ligii nu poate fi.

„Instituția noastră a isvorit din adâncimile sentimentelor noastre celor mai bune. Toți eram un gând, toți eram un suflet, și o singură și nedespărțită simțire era forța de coeziune, ce ne unia și ne da putința de a sta cu toții într-o singură și impunătoare tabără: în câmpul apărării naționale.

„Nici o societate n'a fost înfrățită cu dragostea și entuziasmul de care Liga fu împărțită, dar nici o altă societate n'a fost expusă unor dificultăți mai mari.

„N'aveam decât să ne gândim la situațiunea geografică, etnografică și politică a statului nostru, ca să înțelegem dificultățile ce se ivesc pentru oamenii nostri de stat din alternativa de a respecta pe de o parte îndatoririle internaționale ale statului nostru, ear' pe de altă parte a nu se pune în conflict cu sentimentul nostru național.

„Credem a nu greși, dacă vom zice, că efectele acestui contrast se vor fi reflectat mai mult sau mai puțin și asupra Ligii.

„În mod direct sau indirect? E indiferent.

„Vorbă e numai, că noi înșine să nu mărim aceste dificultăți, să nu divizăm țeara și partidele noastre în tabere îndușmănite până și pe chestiunea națională.

„Să sperăm că experimentele pe cari am fost nevoiți să le facem ne-au învățat, că nu e înțelept ca să transportăm animositățile noastre de partid și în sanctuarul auzei Românilor asupra ei.

„Să sperăm, că epoca vrajbei și a zizaniilor dintre noi pe tema chestiunii naționale e pe sfârșite, și că în sinceritate, cu inima deschisă și strâns uniți ne vom ști inspira de aci înainte și unii și alții numai de cauza mare și comună nouă tuturor.

„Dispară deci negura nelcrederii reciproce, ce ne-a ținut pe loc și la lumina patriotismului sincer să unim forțele noastre și în armonie să lucrăm în viitor.

„O asociație ca a noastră nu poate trăi nu poate prospera și astfel nu poate coreșpunde așteptărilor generale, decât numai prin unirea și buna înțelegere a tuturor acelor, cari îi poartă un patriotic interes.

„Destul este de sbucimată viața noastră politică, destul de trist e spectacolul ce ni-l înfățișează erupțiunea pasiunilor noastre pe tărâmul politicii militante, ca să înțelegem suprema necesitate de a considera Liga drept un teren neutru de activitate patriotică pentru noi toți, fără nici o distincțiune de partide.

„Epoca de iritație, de nervositate și de lupte violente în chestiunea națională și în Liga s'a sfârșit. Sfirșită să rămână.”

Cronică politică.

Din Tarigrad

Sunt două săptămâni de când Nelidov s'a întors la postul său. A doua zi a avut audiență la Sultan, unde a expozat sau cel puțin grăbit amnestierea Armenilor. Ambasadorii au ținut în acest restimp vre-o 2—3 conferențe și-au preschimbât vederile și în scris, dar de vre-o „acțiune a puterilor”, așa cum o prevesteau toate ziarele europene, acțiune mare cu măsuri coercitive, după planul întocmit dinainte între puteri, nu se aude și nu se vede nimic până acuma.

În această fază de nedumerire, telegramul oficios din Constantinopol mai în fiecare zi anunță câte o „reformă” — cel puțin pe hârtie s'au ca năsip în ochi — ca puzcând din propriul indemn al șiretei Porii s'au al și mai pehlivanului pedisah. Astfel foaia oficială turcească a publicat la 24 c. un comunicat, după care budgetul nou elaborat va intra în vigoare la 13 Martie 1897 și va fi dat publicității peste puține zile. Eată ce minunții cuprinde comunicatul:

Întâiu și întâiu budgetul arată un excedent de 15.000 lire turcești, adică cam 350.000 franci! (Mare lăraritate în toată Europa).

Sultanul a redus lista civilă a sa cu 15 la sută; a renunțat la venite, pe care le trăgeau predecesorii săi sub titlul de „hel-tueli extraordinare și excedente”; a renunțat mai departe la venite anuale a societății de navigare cu vaporul numit „Mahuse”; ale minelor de cărbuni „Horade” și ale fabricii împărătești de postavuri, care toate se indică la suma de 102.532 lire turcești (liră turcească cam 22.8 franci). Deoarece sultanul oferise deja mai înainte de două ori — reproduce Corr. Bureau din comunicatul sultanesc — în total 422.882 lire în folosul reformelor financiare, din lista sa civilă, care se ridică la 914.000 lire, ear' de astădată a renunțat ear'și la 50.000 funți, detragând totale dela lista civilă se ridică la suma 575.414 funți, cu toate că lefurile prinților și a dignitarilor de curte cad în sarcina lui. Sototindu-se și cei 50.000 funți, excedentul bugetar va cuprinde deci 65.000 lire anume cam 1.450.000 franci.

Nu e destul? Dacă cugetați, că nu, — și peste tot dacă nu credeți aceste minunții, atunci n'are ce să vă facă nici Sultanul, nici sublima Poartă, nici Corr. Bureau.

Altă „reformă”, tot trimisă la cunoștința lumii prin telegraf oficios. După o publicațiune oficială a fost disolvată comisiunea de până acum, însărcinată anume cu alegerea persoanelor destinate a fi numite în funcțiuni de stat, și s'ales o altă comisie, al căreia president și 6 membri vor fi numiți de către sultan; ei vor depune jurământul în mâinile sultanului, în prezența marelui vizir, a *seik-ului* — *islâm-ului*, a ministrului de justiție, a presidentului consiliului de stat și a ministrului de interne. Comisiunea este responsabilă de dreptul sultanului. Menirea ei consistă în a alege persoanele pentru posturi de funcțiuni de stat, a executa controla asupra tuturor denumirilor și destituirilor, precum și punerea în stare de acuză a tuturor funcționariilor administrativi și

de finanțe, cu excepțiunea valilor și a membrilor divanului, asupra cărora decide însuși sultanul la propunerea Porții.

Am reprodus aceste flecării oficiale numai ca specimen, cam cum își știu bata joc padișahul și viclenii lui sfetnici de „concertul european”. Vorbă ar fi numai de a se ști: își bat Turcii joc cu consimțământul tainic al cutărei ori cutărei mari puterii „concertului”, sau „și-o permit pe risicul lor? Ni-se pare, că primul din aceste două cazuri e mai probabil.

Întreaceea arestările așa zișilor Turcineri continuă și se întimplă în fiecare zi cu autele.

Cuba și Statele-Unite.

Pe când este aproape sigur, că senatul american va primi aproape cu unanimitate soluțiunea admia de comisiune de a se recunoaște independența insulei Cuba, pe atunci în casa reprezentanților, în cameră, propunerea lui Cameron nu s'ia ațel sprigin, ca în senat. Explicația acestei deosebiri de vederi și tendențe stă în următoarele:

În senat trimite fiecare stat federat american câte doi reprezentanți, fără considerare la numărul populațiunii sale; de oare-ce statele federate așa zise apusene sunt mai multe, decât cele numite răsăritene, ele au preponderanță în senat. Pe când în cameră, în care statele trimit deputați proporțional cu numărul locuitorilor, s'at în preponderanță statele răsăritene, ca unele ce au populațiune mai deasă. Unul din izvoarele de căpetenie ale bogăției acestora din urmă, este comerțul cu Europa; de aceea reprezentanții lor în cameră, cu toate-că simpatizează cu răscolății din Cuba, șovăesc a se alătura la soluțiunea renatului, din primirea căreia e aproape sigur, că s'ar naște răboiu între Statele-Unite și Spania, un răboiu poate de lungă durată, care ar stavili aproape pe deplin comerțul cu Europa. De când ține răscolala, adică din Februarie anul trecut, senatul american a primit deja de două ori soluții în favorul Cubanilor, mai ales în sensul că se fie recunoscușă ca parte beligerantă. Camera însă s'a opus în anbele cazuri, temându-se de răboiu.

Deocamdată se așteaptă red-schiderea camerelor după vacanțele de Crăciun.

La New York s'a ținut în ziua de 21 c. un mare meeting, luându-se o rezoluție favorabilă Cubanilor; după aceea mulțimea parcurse stradele, manifestând simpatii pentru Cuba.

Ferdinand pe index.

În vatican este obiceiul, că fiecare cardinal trimite la toți suveranii lumii creștine felicitările sale de Crăciun, într-o scrisoare scrisă întreagă de mână lui. Conform unei îndrumări a Papei, regele Italiei Umberto este exclus de un șir de ani din aceste felicitări. Correspondențul din Roma al lui *Indépendance belge* ti scrie ziarului, că cardinalii s'au înțeles în comun, că din cauza trecerii lui Boris la ortodoxie nici pe prințul Ferdinand nu l' vor felicită.

REVISTA PRESEI.

Presa română.

Gazeta Transilvâniei (nr. 277) constată că totdeauna când e vorba de popoarele din Balcani, presa noastră patriotică se topește de dorul de a le vedea libere, mulțumite și independente. Reproduce unele pasaje din „Bad. Tagblatt” care zice că stările din imperiul otoman nu s'au mai pot susține și statele europene vor trebui se facă o rânduială și se rezolveze odată chestiunea orientală printr-o intervențiune înțeleaptă în interesul păcii și al popoarelor de acolo, — încheie apoi cu următoarele apostrofări adresate presei maghiare:

— „Marea întrebare este și rămâne: de ce presa ungurească, care vede așa de bine în depărtare, e atât de oarbă pentru ceea ce o încungiușă; de ce ea are atât de puțin simț și pricepere pentru popoarele din statul ungar și pentru consolidarea acestui stat?”

Nu s'gândește oare această presă, că ușor se poate întimpla, că Europa s'ajungă într-o zi la convingerea, că soluțiunea chestiunii orientale, ca să fie succasă și definitivă, trebuie să se înceapă aici în statul ungar, restabilindu-se principiul dreptății și al egalității îndreptății între popoarele lui?”

Dreptatea (nr. 277) se ocupă cu cazul preotului din Szentes, Pandovics, care a fost deținut la întreprinerea comitelui-suprem, pentru defraudare, pe când tabla reg. din Seghedin, în urma apelării, a declarat că nu s'ubversăcă motive de defineră. Acest cas, — zice „Dreptatea”, — este o dovadă că în „statul millenar”, va să zică în statul cel mai vechiu european, chestiunea cu independența sau neafinarea judecătorească încă nu s'a prefăcut în carne și sânge! Ear' aceasta deschide ușa la două combinări, și anume: ori că elementul din care se recrutează judecătorii nu este capabil pentru judecătoria independentă și neafinată, ori că stăpânul lor însuși nu pune nici un temei pe această importantă recerință a justiției.”

Chestiuni școlare.

CONVOCARE.

Prin aceasta se convoacă adunarea generală ordinară a reuniunii învățătorilor gror români din districtul Zirand pe zilele 29 și 30 Dec. a. c. în Brad.

La această adunare s'at poștiți a participa toți membrii precum și spriginitorii reuniunii.

Program:

Ședința I. Duminică în 29 Dec. a. c. m.

1. Serviciul divin împreună cu chemarea Duchului sfânt, după terminarea căruia se va deschide ședința prin președintele la 10^{1/2} ore a. m. în localul școlii populare din loc.
2. Constatarea membrilor prezenți.
3. Satorirea programei.
4. Presentarea de esibite între cari și raportul general.
5. Alegerea comisiunilor.

Ședința a II-a în 29 Dec la 2 ore p. m.

6. Constatarea prezenților.
7. Verificarea protocolului și diții prime.

8. Decisiunea asupra temei: Cari temeiuri s'at normative la premierea elevilor cu ocaziunea examenului de vară.

9. Constituțiunea reuniunii pe un nou period de 3 ani.

Ședința a III-a Luni în 30 Decembrie la 8^{1/2} ore a. m.

10. Constatarea prezenților.

11. Verificarea protocolului ședinții a doua.

12. Prelegere practică din Abecdarul de Ioan Popescu: „d cu son înmuit” de Georgiu Jula.

13. Prelegere practică din limba maghiară: „adiectivul ca predicat” de Arseniu Duma.

14. Prelegere practică din comput: „multiplicațiunea cu multiplicatorul de mai multe cifre” de Maria Cristea.

Ședința a IV-a Luni în 30 Decembrie la 2 ore p. m.

14. Constatarea prezenților.

16. Verificarea protocolului ședinții a treia.

17. Raportul comisiunilor.

18. Satorirea bugetului pe anul 1896—97.

19. Alegerea unei comisiuni pentru verificarea protocolului acestei ședințe.

20. Închiderea adunării.

Brad, 18 Noembrie 1896.

Vasiliu Dămian,
president.

CORRESPONDENȚA

„TRIBUNEI”.

Din giurul Albei-Iuliei, 27 Dec. n.

De sute de ani suferă poporul român de prigonirile neamurilor vecine. Istoria acestui neam însă în multe cazuri ne dovedește, că cei puțin străini din țeara Ardealului nu ni-ar fi putut coplesi, de cumva Români ar fi fost un trup și un suflet. Desbucarea elementului român făc' posibilă jobăgia neamului românesc pe timp de 4 veacuri și apoi chiar și degradarea bisericii românești și a metropoliilor române sub domnia principilor calvini, cari abdicau pe un metropolit român până la moarte, fără ca Români să-și ridice capul contra unei astfel de batjocure, comia contra capului bisericii ortodoxe.

Timpul de azi seamănă mult cu întemplierile metropolitului Brancovici, care pentru legea românească suferi maltratarile cumplite în orașul Vinul-de-jos și istoria patriei nu amitește despre vre-o revoltă a credincioșilor bisericii batjocorite. O lăsată a fost atunci și se pare, că tot oameni de pânura acelor, cari atunci sfătuiau pe Români — și azi mintesc poporului, ca să-l țină la întunec.

Știm noi toți, că o pleiadă de bărbați cu inima nelfrântă, au intrat în temnițele ungurești d. judecări fiind în procesul Memorandului. Bine meritate s'at mamele acestor bărbați, cari nici ispitelor nu s'au supus, susținând la înălțime românismul prin suferințele lor. Tot Românul de bun simț trebuie să le fie cu recunoștință și dragoste acestor martiri naționali.

Dau să plec acasă, când mă întâlnesc cu Unchiu. Mă ia să-l petrec până la el, napoiarea o fac tot prin ulița mare. Când ajung la casa de lângă școală, văd în odaie lumină ear' la pian cântă o copilă „mică, cu ochii negri, părul negru”, etc. etc. — Întru toate potrivită semnalamentelor tale. Nu știu dacă Archimede fost-a mai fericit decât mine când a strigat „eureka”, totuși eu trebuia să-mi imitez repetind de nenumărate ori acest cuvânt.

Eram peste măsură vesel, că i-am aflat în sfârșit iubita.

Ce nume frumos are! ca al mamei lui Coriolan!

Dar' știi, că n'ai gust rău? Tot ziceai, că în gusturi nu ne potrivim. Ba cum nu Oare nu 'mi-am fost pus și eu ochii pe acest „ângerăș” mai diazina?

At... dar' nu te teme, Dorel. La duel tot nu ajungem...

...Ai mei au plecat la Tușnad, rămânând acasă numai eu și cu mama bătrână. Pe aici toate s'at bune și frumoase. Prietenul nostru și-a mai prelungit concediul cu o lună și a mers cu ai noștri la băi. Îmi scrie, că petrece de minune.

„Mi-a părut foarte rău iubite amice de plecarea ta grabnică. Mai puteai sta încă. Eu însă n'am voit să te mai opresc văzând marea ta turburare. Acum însă îți spun, să te liniștești cu totul. Caută să înalături veditenile, ce te torturează atât și să-ți restabilești cât mai mult fisicul.

Cu aceasta primești salutări și sărutări din parte-mi.

Tini.

XV.

Feldioara, 28 August.

Iubită verișoară.

M'am gândit să-ți scriu câte ceva de pe aici. Dar' ce?

Nimic altceva n'am de spus, decât să te încunostițez că s'attem pe deplin bine. Și mai este ceva.

Îți trimit odată cu aceasta scrisoarea, ce am primit-o de curând din partea lui Dorel. Citește-o și tu, și mai ales citește-o — printre rinduri. A voit să fie delicat amicul meu și de data aceasta, ca în totdeauna — și îndeosebi ca pe vremea cât a fost la noi. Eu văd atâta gingășie de simțământ fatrinsul, încât nu mai știu ce a-și spune.

Tu ce zici?

...De altfel pe aici cum petreceți? S'ateti bine?

Aștept răspuns.

Vărlu tău.

Tini.

XVI.

București, 1 Septembrie.

Dragul meu amic!

Deși s'at într-o stare sufletească de plâns — cea trupească încă 'mi-o știu cum este —; deși ceva greu, de nenorociri prevestitor, îmi apasă sufletul și inima; totuși, iubita ta scrisoare prin cea de a doua parte a ei 'mi-a adus puțin zămbet chiar. Ai fost de un oare-care umor, iubite Tini, acolo unde povestesti excursiunea și expedițiunea ta prin Feldioara: ca să-ți afli ângerășul!

Lasă, că ar trebui să mă mănânc și să mă supăr de această batjocură a ta față de aceea, pe care o iubesc, cum minte ome-nească nu-și poate închipui și crede. Știind

însă, că nu faci aceasta cu gând rău, ci vrei numai să-ți distragi mintea și să-ți alini suf rînțele, — tămăduindu-le, crezi tu, cu puțin ris, — am trecut cu vederea. Unde mai puțin și împregiurarea, că tot acest fin sarcasm, dela tine, cel mai seump al meu amic, vine.

Al' Dar' te-ai încercat și 'n o parte serioasă de mângâiere. Aceasta încă cuprinde lucruri bune, și de mine aprobate, dovadă că-și au obârșia dela un bun și inteligent amic.

M'a isbit însă un lucru, iubite Tini.

Îmi spui, că ai iubit și tu... odată! Eu nu pot crede, căci și acum ai nutri acest simțământ. Și fără teamă de a mă înșela 'ți-o spun drept: n'ai iubit.

Când cineva iubește, dragul meu amic, mai întâiu rațiunea l'a condus la aceasta și numai prin mijlocirea rațiunii s'a pornit inima. Astfel nu se naște iubire, ci un caprițiu, o patimă mai mult animalică, ce se trece iute-ite.

A iubi pe cineva — înseamnă atât, că acel cineva posedă, tu observându-l și judecând, toate calitățile... morale în primul loc. Rațiunea dându-ți socoteală de acest tip perfect, în inimă-ți se naște un simțământ de admirație, de simpatie, de dragoste, de... iubire. Acesta nu se va pute stinge nici-odată, căci prin filiera rațiunii, nu artificial ori suprapus, 'ți-s'a stricurat în suflet.

Dar... cunoșc eu amorurile tinerilor. Negreșit, de acestea avut-ai și tu. Vezi o fată frumoasă, sau care 'ți-se pare (ia astfel — și nimic mai mult, o... iubești?! Ce decădere! În fapt lucrul nu stă de loc astfel. Judecata n'a jucat nici un rol și deci impresia acea-

stă momentană și suprapusă se șterge foarte lesne l' lipsește cimentul acela legător, ce-l dă numai judecata, când aceasta este cu totul rece și dreaptă. Și numai pe a-astă cale se explică edițiile și duziile de amoruri ale atâtor joni. Ei n'ai iubit nici-odată!

Nu mă crede deci și pe mine, s'umpe Tini, de un astfel de capriț stăpânit. La mine lucrul e mai adânc, de aceea și s'at așa de abătut. Vieța mea este sdruncinată pentru totdeauna. Ce simte ea?... de aici atrîmă total. Și cum afla-vou cele-e se petrec în sufletul meu?... Eată de ce sufer atît, eată de ce mă tânguesc. „L'amour c'est une peine extrême, zice Alfred de Musset, c'est un mal sans pitié...”

...Eu s'at tot cum mă ști, ba mai rău chiar. Toamna a venit și iarna se apropie cu grelele vremuri ale trailului. Anul acesta am cerut slojbă la stat, — îmi era greu să mai trăiesc din meditațiuni. Am și căpătat, însă... în provincie, la judecătoria din Mizil. Și când puteam lua în minister! Dar' la Mizil m'au trimis și mă duc. Sper să-ți dau licența în Ianuarie.

Nu-ți răspunde la scrizoarea de față, până-ce nu vei primi una din noua mea, „re-gedință”, în care să-ți spun lămurit adresa locuinței mele. Mă mângâiu și eu cu gândul, că la Mizil tot nu-s așa departe de București și că, de-o vreme Dumnezeu, ne mai putem vedea, Tini.

Mă va mai distrage căva dela turburările mele sufletești noua-ți ocupație? Îmi va mai îndrepta fisicul?... Nu știu. Eu însă despez de toate și din ce în ce mai mult.

Tot ce aș vrea să știu cât mai degrabă e: Ce mai face ea?... Și tu nu poți să-ți dai nici o deslășire. Ce să fac? Ce să fac?

...Totdeauna adresez prin tine cele mai umile felicitări d-șoarei Cleția pentru ziua numelui său și te rog a-i înmăna ca dar al-turatul album musical clasic. Îi urez mulți ani.

Arată alor tăi cele-ce și în scrisorile trecute am exprimat, ear' tu, ca în totdeauna, frățeste și de tot amicalele mele sărutări și îmbrățșări primește-le.

Dorel.

XVII.

București, 2 Septembrie.

Clețio!

Azi e ziua ta! Ce alt 'ți-aș spune cu acest privilegiu, decât tainele inimii mele.

De ce ești așa de frumoasă?

Negrii tăi ochi s'at atât de vrăjitori, părul tău lucănt și desmeardă privirea, gura și buzele tale s'at ca și o floare. De ce întregu-ți chip e atât de gingaș și atât de fermecător?

Și ești așa de bună Clețio!

Nu mă goneai de lângă tine, când cu nesaț te priviam și cu lăcomie îți sorbiam răsuflarea, când îmi vrăjii auzul cu glasul tău magic de dulce, când povestiai cu mine atât de grațios. De ce-ți dădeai, iubito, flori dela sfatul tău — suveniruri atât de dulci și atât de chinuitoare — și de ce așa de artistic îți sburau degetele pe clavier, îmbătăndu-mă cu muzica și cu chipu-ți? Dar' când în brațe-mi te lăsa să sbor cu tine în dansul nebunesc! De ce atâta bunăvătă Clețio?

Și... te-ai mira, când 'ți-aș spune că te iubesc, ânger frumos, și când te-aș ruga să-ți spui o vorbă cât de mică?

Îndură-te, Clețio, îndură-te de

nenorocitul

(Va urma). Dorel.

Editor și redactor responsabil: **Teodor V. Păcățian.**
 Proprietar: Pentru „Tipografia”, societate pe
 acțiuni: **V. H. Dressnandt.**

Luminare
electricăLegătură telefonică
Nr. 84.

P. T.

Am onoare a împărtăși domnilor militari și onoratului public, că

MAREA BERERIE HABERMANN

dela 1 Ianuarie 1997 va fi continuată mai departe sub conducerea mea.

Mare concert militar va fi în 1 Ianuarie n. 1897.

Începutul la 7 ore seara.

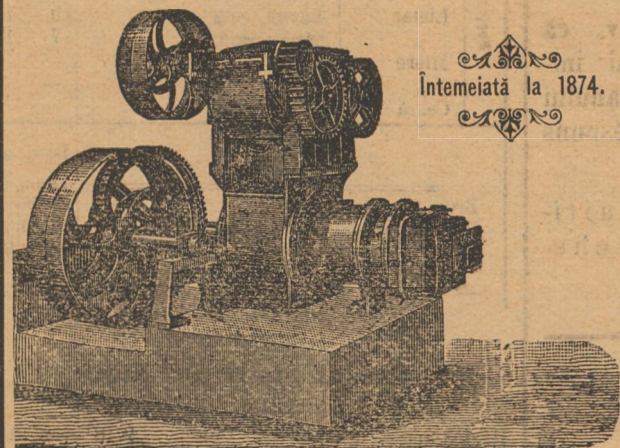
Mâncări gustoase, bere bine conservată și vinuri naturale și curate, precum și **serviciu prompt** mă pun în plăcută poziție de a pute îndestula cât se poate de bine pe onorații mei mușterii și pentru aceasta mă rog de scurs binevoitor.

Sibiu, finea lui Decembrie 1896.

Cu deosebită stimă:

JULIU PANKIEWICZ
(Henric Meitzer.)

[3149] 1-3

Legătură telefonică
Nr. 84.Luminare
electrică

[3076] 3-10

Dannenberg & Schaper.

Fabrică de mașini
și
turnătoare de fer,
Magdeburg (Germania).

Specialitate:

Mașine de cărămidărie (figlărie),
fabrică de pasat de orz și
de cicorie.

O specialitate naturală neprețuită

este apa minerală alcalin-acidă bicarbonată

Isvorul „Matilda” de Bodok

care după experiențele făcute s'au dovedit că o apă medicinală prea eficientă și plăcută mai ales: la **conturbări de mistuire, maladiile stomacului, a rinichilor, a bătăii udului și ale organelor respiratoare** etc.

[1789] 96-100

Borviz de primul rang

care prin limpezitatea sa rară și prin conținutul său mare în acid carbonic natural — de un gust și efect prea plăcut și binefăcător — va îndeplini chiar și pretențiunile cele mai delicate, ca cum nici o altă apă minerală.

Deposit în Sibiu, Sighișoara și Alba-Iulia:

la domnul I. B. Misselbacher sen., Cluj: Segesváry és társai,
Déva: Balog Gyula, Orăștie: Németh János; în Brașov deposit
propriu strada Caldărilor nr. 68, și se poate comanda și de-a dreptul
dela administrațiunea subsemnată.

Cu toată stima

Administrațiunea isvorului „MATILDA”:

Josef György,

(comit. Háromszék). Bodok. (Transilvania).

La „Tipografia”, societate pe acțiuni în
Sibiu se află de vânzare:

Tabloul condamnaților
în
PROCESUL MEMORANDULUI.
Cu 3 fl.

La „Tipografia”, societate pe acțiuni în
Sibiu, se află de vânzare:

Portretul domnului
Dr. IOAN RAȚIU.
Cu 50 cr.

„LUGOȘANA”

Institut de credit și de economii, ca societate pe acțiuni în Lugoj.

Primește depuneri spre fructificare
sub următoarele condițiuni:

- a) Depuneri cu anuități de 30 zile cu 5%;
- b) „ „ „ 60 „ „ 5 1/2%;
- c) „ „ „ făcute de biserici, școli, corporațiuni culturale, ori cu scop de binefacere cu 6%.

Darea de venit după interese o solveste institutul separat.
După starea casei depuneri până la 500 fl. v. a. se restitu-
tuesc îndată la prezentarea libelului fără abdicere.

Depuneri se pot face și ridica și prin poștă.

[1947] 51—

Direcțiunea.

Pentru „Tipografia”, societate pe acțiuni: V. H. Dressnandt.

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

A eșit de sub tipar:

Însoțirile de credit

împreunate cu

însoțiri de consum, de vânzare, de vițieri, de lăp-
tării etc. și instrucțiunile trebuincioase.

Îndreptare practică

pentru

înființarea și conducerea de astfel de însoțiri

de

F. W. RAIFFEISEN.

Edițiunea a V-a.

Traducere autorizată de

Dr. Aurel Brote,

directorul băncii gen. de asigurare m. „Transilvania”

EDITURA

„Reuniunii rom. de agricultură din comitatul Sibului”
(280 pagini mari).Cartea costă 80 cr. (cu porto postal 90 cr.,
recomandată 1 fl.) și se poate cumpăra dela„Tipografia”,
soc. pe acțiuni în Sibiu.

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Poesiile

mult iubitului și originalului poet

George Coșbuc,

se află de vânzare la „Tipografia”, pe lângă
prețurile originale și anume:

„Balade și Idile” (editura Librăriei Socce

& Comp., 1893) fl. 1.50.

„Fire de tort”, versuri (ca continuare la „Ba-

lade și Idile”), editura Librăriei C. Sfetea,

1896 fl. 1.25.

La comanda, care sunt a se adresa „Ti-
pografiei”, soc. pe acțiuni în Sibiu, este de
a se adăuga pe lângă prețul vol. și 5 cr.
porto pentru 1 volum.

La librăria „Tipografia”, soc. pe acțiuni
în Sibiu se vând:

Operele preotului Kneipp:

Sfaturi

asupra

sănătății copiilor sau îngrijirile

ce trebuie date copiilor bolnavi și sănătoși.

Prețul 1 fl. v. a.

Precum și

CURA DE APĂ.

Cum trebuie să trăiești.

Testamentul meu și Conferințe publice.

Prețul 1 fl. 50 cr.

La „Tipografia”, soc. pe acțiuni

în Sibiu se află de vânzare

CARTEA DURERII

DE

EMIL BOUGAUD.

TRADUCERE DE

IACOB AFIN NICOLESCU.

Editor: Dr. E. DĂIANU.

Prețul 70 cr. (cu porto postal 73 cr.)

Această carte a fost recomandată de
cătră Exc. Sa Metropolitul Victor Mi-
hályi de Apșa printr'un circular special.

Tocmai a apărut și se află de
vânzare la „Tipografia”, soc. pe acțiuni
în Sibiu:

CESTIUNEA NAȚIONALITĂȚILOR

și

MODURILE SOLUȚIUNII SALE

ÎN

UNGARIA

DE

AUREL C. POPOVICI.

Prețul 50 cr. v. a.

cu trimitere postală 55 cr. v. a.

„Biblioteca pentru toți”

sub direcția domnului Dumitru Stăncescu.

- Nr. 1. Andersen, *Povești alese*.
2. S. Fl. Marian, *Păstirile noastre*.
3. Mihail Zamfirescu, *Cântec și plângeri*, I.
4-5. Herbert Spencer, *Despre educație*.
6. A. Vlăduț, *Icoane sferte*.
7. Carmen Sylva, *De prin veacuri*, I.
8. Michelet, *România, Roma, Pisa*, etc.
9. Leo Bachelin, *Castelul Peleş*.
10. T. Maiorescu, *Novele și schițe*.
11. André Theuriot, *Din inerețe*, etc., *novele*.
12. M. Demetrescu, *Novele*.
13. Duiliu Zamfirescu, *Novele romane*.
14. Wilkins, *Antichitatea romană*.
15. Gr. M. Alexandrescu, *Proză și poezii*.
16. Anton Pann, *Povestea vorbii*, I.
17. Doamna Colomb, *Istoria*.
18. Dumitru Teleor, *Schițe umoristice*.
19. Alfred de Musset, *La ce visază fetele*.
20. Bolintineanu D., *Legende istorice*.
21. Genevieve, *Ombra, roman*.
22. Maistre Xavier, *Călătoria împreg, odăii mele*.
23. Popov-Bănăceanu, *Din viața meseriașilor*.
24. Anton Pann, *Povestea vorbii*, II.
25. Biografie oamnelor celebri.
26. Mahaffy, *Antichitatea greacă*.
27. Ionescu-Gion, *Istorie*.
28. Dumitru Stăncescu, *La gura sobei*.
29. Povești de Crăciun.
30. Radu D. Rosetti, *Proză și epigrame*.
31. Goethe, *Werther*, roman.
32. Anton Pann, *Povestea vorbii*, III. (ultim).
33. Carmen Sylva, *De prin veacuri*, II. (ultim).
34. Huxley, *Notiuni asupra științelor*.
35. Depărățeanu, *Doruri și amori*, I.

- Nr. 43. Adamescu, *Modele de discursuri române*.
44. Depărățeanu, *Doruri și amori*, II. (ultim).
45. Dr. Urechia, *Dușmanii noștri*.
46. M. Zamfirescu, *Cântec și plângeri*, II. (ult.).
47. Adamescu, *Modele de discursuri străine*.
48. Pecaut și Baude, *Convorbiri despre artă*, I.
49. A. Vlăduț, *Din goana vieții*, I.
50. François Copée, *Prieten*, roman.
51. Wildenbruch, *Doi Trandafiri*.
52. Bourde, *Patriotul*.
53. Radu D. Rosetti, *Din inimă*.
54. Pecaut și Baude, *Convorbiri despre artă*, II. (ult.).
55. A. Vlăduț, *Din goana vieții*, II.
56. Caragiale, *Schițe ușoare*.
57. A. Vlăduț, *Din goana vieții*, III. (ultim).
58. Abatele Prévost, *Manon Lescaut*, roman, I.
59. D. R. Rosetti (Max), *Tratatul Bucureștilui*.
60. Tennyson, *Enoch Arden*, poemă.
61. D. C. Ollanescu (Ascanio), *Satire*.
62. Costin, *Spre primăvară*.
63. Prévost, *Manon Lescaut*, vol. II.
64. „Minunile universului”, vol. I.
65. „Minunile universului”, vol. II.
66. „Minunile universului”, vol. III.
67. P. Dulfu, *Legenda Țiganilor*.
68. Const. Stăncescu, *Ce este frumusețea*.
69. Buzoianu, *Egiptul*.
70-74. A. Vlăduț, *Dan*, partea I.
75. A. Sihleanu, *Armonii intime*.
76-77. A. Vlăduț, *Dan*, partea II. și ultima.
78. Augier & Sandeau, *Ginerile lui Poirier*.
79. A. Pann, *Nastratin Hogea*.
80.
81.
82.
83.
84.

Filimon, *Ciocoi vechi și noi*, roman.Cele mai multe din aceste volume sunt frumos ilustrate și cuprind portretele auto-
rilor lor, și va costa un nr. 16 cr.

De vânzare la

Librăria „TIPOGRAFIA”, societate pe acțiuni în Sibiu.

La „Tipografia”, societate pe acțiuni în
Sibiu, se află de vânzare:

Cea mai nouă

Carte de bucate

a
bucătăriei

române, franceze, germane și maghiare

cuprinzând rețetele cele mai bune pentru a
pregăti în modul cel mai potrivit orice fel de
bucate, delicatese sau beuturi gustoase.

Se vinde cu preț scăzut (dela 2 fl.) acum
numai cu 1 fl. v. a. plus 10 cr. porto
(20 cr. recomandată.)

La „Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu
se află de vânzare opul premiat și publicat de
„Asociațiunea transilvană pentru literatura ro-
mână și cultura poporului român”

POVEȘTI DIN POPOR

adunate de

Ioan Pop-Retegeanu.

Acest op., care se extinde pe 216 pagini, cu-
prinzând cele mai frumoase povești și la urmă
însemnare a provincialismelor, costă numai
50 cr. plus 10 cr. porto.

„Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu.

A eșit de sub tipar:

Călinarul Poporului

pe anul comun

1897.

Anul XII.

SIBIU.

Editura și tiparul „Tipografiei”, societate pe acțiuni.

Prețul 20 cr., cu trimiterea pe poștă 23 cr.

Prețul 20 cr., cu trimiterea pe poștă 23 cr.

Cu două portrete ale dlui Dr. Ioan Rațiu.

Sumar: Călinarul astronomic și biseri esc, cu povești economice pe fiecare lună. —
Cronologie pe anul 1897. — Genealogia domnitorilor europeni. — Posta. — Cores-
pondența telegrafică. — Raportul între măsurile nouă și vechi. — Scara timbrelor. —
Autoritățile bisericești române din Transilvania și Ungaria. — Alexandru Vlăduț
(cu o schiță literară): „Dela sezăto-re” și „Un crăciun”, (novele). — Epigrame. —
„Doina” de G. Coșbuc. — „O pagină din istoria anului 1848-49” de
C. Vancu. — „Cine a sberat?” „Bucăciua din gură” (anecdote). — Dr. Ioan
Rațiu (biografie cu două portrete). — Istoria de despre porumb. — „Pui de lei”,
poezii de Ioan Nenitescu (cu o schiță literară). — „Snoave”. — Anton Pann
(cu o schiță literară): „Despre pricină de judecări” și „Povestea vorbii”. — „Dimi-
năta și seara”, de doamna Colomb. — Victor Vlad Delamarina (cu o schiță
literară): „Al mai tare om din lume” și „Noi n'acasă”. — „Revașul nostru”, de
Ioan Scurtu. — „Drept de negușitoie”, de Ioan Costin. — „Povești”. — „Tir-
gurile din Ungaria”. — „Tirgurile principale din Bucovina și România”. — Inserate.

Prețul 20 cr., cu trimiterea pe poștă 23 cr.

Pentru tipar responsabil: Iosif Marschall.